ସୁ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରଣେତାଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ।

କାଳୀକୀର୍ତ୍ତି ଚଉତିଶା

ରଚୟିତା ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ

ଶ୍ରୀ [illegible],

ଶିକ୍ଷକ, ଶ୍ରୀ [illegible] ସ୍କୁଲ,

ଧରାକୋଟ [ଗଞ୍ଜାମ]

ମୂଲ୍ୟ ଦଶ ପଇସା

ଉତ୍ସର୍ଗ ପତ୍ର ।

ମାତ ମାଦେଈର ! ତୋ' ଏ କୀର୍ତ୍ତି କବିତା
ଲକ୍ଷ୍ମୀଗଡ଼ ବସୁଧା-ଧବ, ଧୁରନ୍ଧର—
ସାହିତ୍ୟିକ, ସରସ ସଦ୍ଗୁଣ-ସବିତା—
'ମାଦେଈଶ୍ରୀ' ପ୍ରସାଦ ଦେବ'ଙ୍କ ଶ୍ରୀକର—
କମଳରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ଏ ଦୀନ
ମନାଇ ସେ ଅଧିପ ସର୍ବ ଅଭ୍ୟୁଦୟ,
ଯାଙ୍କ ନାମେ ତୋ' ସୁତ 'ପ୍ରସାଦ' ଅସୀନ—
ହୋଇ କରେ ଭୁବନେ ପ୍ରମୋଦ ଉଦୟ ।

ଧରାକୋଟ,
(ଗଞ୍ଜାମ)
ତା ୨୫-୧୧-୧୯୩୧
(କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା

'ଦୀନ ପ୍ରଣେତା' ।

କାଳୀ-କୀର୍ତ୍ତି-ଚଉତିଶା ।

ରାଗ 'କାରବାଣୀ'-ଅଦ୍ଧ ତାଳ:—

[ସଙ୍ଖୁ ! କି ବ୍ରତ କରି ବର ପାଇଲୁ ?
ସେବି କେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ମନାଇଲୁ ? । ପଦ ।
ସେ ବଣୀ ବଉରଙ୍କ ସେବଣୀ ପରି କରି
ନବ କିଶୋରୀ ପଛରେ ବୁଲାଇଲୁ ।୧।]ପ୍ରଭ ।

—o—

କାଳି ! କପାଳ-ମାଳ ! କ୍ଲେଶ-ହାରିଣି !
କର କରୁଣା କଷ୍ଟିତ ମା ତାରିଣୀ ! ॥ ପଦ ॥
କଲ୍ୟାଣି ଲଭେ ତୋ'ର 'କବଚ' ଉଭେ ମୋ'ର
କଳି-କଲଙ୍କ କର୍ତ୍ତନ-କାରଣି ।। ୧ ।

—*—

କେଉଁ ଖଳପ ଜଠରୁ ଭୂ ଶିବାନ୍ନ !
କଣ୍ଡା ଖଣ୍ଡକେ ଦଣ୍ଡକେ 'ଦଣ୍ଡ' ହାତି,

'ଖଦ୍ୟୋତ' ବଳ ସାନ-ସନ୍ଦୀର-ପରଣ ।
'ଖଦ୍ୟ' ଖଣ୍ଡିଆ ଜୋହ୍ନ ଭବ-ଭ୍ରବନ ।। ୨ ।

—ଃଠଃ—

ଗର-ଧର-ଧାର ଗାନ୍ଧର୍ବ-ଧାରଣୀ ।
ଗଞ୍ଜନା-ଗଣର-ଗରମା-ବାରଣି ।
ଗ୍ରନ୍ଥନବନ୍ଧ ଶତେ ଗୁଣ୍ଡକରୁ ଗୁପତେ
ଗିରଜେ । ଗୁଣ-ଗବେଷଣା-କାରଣି ।। ୩ ।

—୦—

ଘାଣ୍ଟ ଚକଟ-ଘଟଣା ନବାଟଣି ।
ଘଣ୍ଟ ଘୋଡ଼ାନ୍ତି ରଖୁ ଘାଟ-ଦ୍ୱାରଣି ।
ଘଟପୂର୍ଣ ମା ତେଜ; ଘୋଡ଼ ବାଛି ଲେଉ;
ଘୋର ଘା... ... -ଘଥାପ୍ତିନ ।। ୪ ।

—

ଜଖିଲ ଅ... ... -ବିଧ୍ୟାନ୍ତ ।
'ଜପ୍ଟର' ... ...-ନିଧାନ ।
ନୈସ୍ଥ ... ...ର 'ନ୍ୟାସ୍ତ' ଭୁ-ମଣ୍ଡଳର
ନଗି ... ...ସ୍ପୁରତି ।। ୫ ।

—

ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଟି-ରମଣି ! ଚଣ୍ଡି ! ଭବାନି !
ଚଳ ମାତଙ୍ଗୀ ଓ ଚଣ୍ଡିକା ! ମୃଡ଼ାନି !
'ଚଞ୍ଚଳା' ଜାଣି ବୋଲି ଚରଣେ ଚଉ ଦେଲ;
ଚର·ଶୃଙ୍କରର ଏକ ନସ୍ତାରଣି ॥ ୬ ।

— ※ —

ଛନ୍ଦଧରା ନବର ଧନା-ଦ୍ୱାରଣି !
ଛେଟ-ଛେଟାର ଛଟପଟ ବାରଣି !
ଛାର ମୋର 'ଦୁରତ' ନ ଦେଖ ଦା ! ବହୁରତ
ଛ'ଟନା କୃପାକର କୃପା-କାରଣି ! । ୭ ।

— ୦ —

ଜଗଦମ୍ବା ! ଜୀବ-ଜନ୍ତୁ-ଉଦ୍ଭାରଣି !
ଜଟିଳ ଜଞ୍ଜାଳ ଜାଳ-ନିବାରଣି !
ଜମ୍ବାଳ ଜଉ ଜର ଦେବା ମୁଖେ ଜନଉ
ଜନନୀ ଗୋ ! ତୁ ଜ୍ୟୋତି-ଜନ୍ମ କାରଣୀ । ୮

— ୦ —

ଝାଙ୍କ ଗୁଡ଼ଗଳଣି ଭବେ ଭବାନି !
ଝଟିଭ ମା ! ଦେବୁ ତୁ 'ବର-ପ୍ରଦାନୀ',

ଝାଡ଼େ ଝଗଡ଼ ଝୁଣ୍ଟି ଝୁରୁଛୁ ଦା ।। ମୁଁ ଝୁଣି ।।
ଝିମେ ଝିମି ଝଗୁଛି ବ୍ୟଥା-ଦାରଣି ! । ୯ ।

—୦—

ଞରଙ୍ଗ-'ଞବାଣ' ଞଣ୍ଡିପ୍ସ କାଶଣି' !
ଞଶ୍ୱିତ ଞଚର ଭୁ ଞ୍ୟାପ୍ସ-ପ୍ରେରଣୀ ।
ଞଷ୍ଟ ଭର-ଞଶାଣ ଞଭ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତମାନ;
ଞାସ୍ତ୍ରଣି ! ଞବଢ-ଞନ୍ଦା-ବାଉଣି । । ୧୦ ।

—୦—

ଟଙ୍କଧର-ନାଗ ! 'ଟର' ବରଷିଣି !
'ଟେକ' ଟାଣେଁ ଟୋ' ଅଯୋଧ୍ୟା-ରୂପିଣି ।
ଟୋପେ ଟୋ' ପାଦୋଦକ ମୋ' ମୂର୍ଚ୍ଛା-ମୋଚକ,
ଟପେ ଟାଙ୍ଗୁଲା ନୂପୁର ଟଗଲ୍ଲାଉଣି ! । ୧୧ ।

—※—

ଠକ-ମୁଣ୍ଡେ ଠୋ' ଠେଙ୍ଗା ଶ୍ରେଷ୍ଠକାରିଣୀ !
ଠକ ଜାଣୁ ଠିକଣାରେ ଠାକୁରାଣୀ !
'ଠାବ' କଲୁ ଠିକଣା; 'ନାବ' ଛରୁଛୁ କଣା !
ଠିଅବରୁ ଶିଅଁ ନିର୍ମୂଳ-ଧାରଣେ ! । ୧୨ ।

× ※ ×

ଡ଼ରୁଥା ନର ମୁଁ; ତୁ 'ଭବ ତାରିଣୀ';
ଡ଼ମ୍ବକ ବକଛେ କେତେ ଡାକିଣୀ;
ଡଙ୍କାଡଙ୍କଠ ମୋ'ର ନୟନେ କାନେ ମୋ'ର !
ଡମ୍ବରୁ ଧର-'ହର'-ମନୋହାରିଣୀ ! । ୧୩ ।

—o—

ଢମାଳ-ଯାଳ ମୁଁ ମୋ' ଢ଼ମ୍ଭ କରିଣି;
ଢେଉ ତୁଙ୍କେ ମାୟାଟେକ ଢୁଟେଗଲଣି;
ଢ଼ଳ ଢଳେ ଯୁ ଦେବ! ଢାଲ ଜନା ବ ଦେବ ?
'ଢୁଣ୍ଢା' ଦାଙ୍କବ କ ତୋ' ନାମେ ଯାଚନ ? । ୧୪

—(*)—

ଅଠକୀର୍ତ୍ତି ବଦ୍ଧଳବ କ ଅବମା ?
'ଅନପଳ ମୋ' ମାଦଗା ! 'ଜୀବ-ମରନା;
ଅଯାଚିତ ତୁ ଦେବା; ଅପରାଧ ମୋ' ଥୋର,
ଅପାର ଖେଦ ଅନନ୍ଦ-କାରଣ ! । ୧୫ ।

—ଃ୦ଃ—

ଖଡ୍ଗ-ଜବେ ଯିବ 'ଜୀବ' ଏଖଣି !
ତକାଇ ତ ତୋ' ପାଶେ ଥକାଇଲଣି;

ତାଳ ମଣ୍ଡବେ ବାଳ ! ତୋ'ଠାରେ ତ୍ୱାଳ 'ଆନ'
ତେବେ କି ଦେବୁ ତୁ ତତ୍ତ୍ୱଣା-ଧାରଣୀ ? ।୧୬

—o—

ଥର ଥର ଥାନ ମୋ' ଥିଅ; ତା' ଜାଣି,
ଥିର ଥରକ ପାଇଁ ନକରୁ ଅଣି !
'ଥାପି କଥା' ତଥାପି, ପାତ୍ରୁ ପଦ୍ମ ମା, ଥାପି
ଥାବର ରାଜ-ଜେମା ! ପ୍ରିୟ-କାରଣି ? । ୧୭ ।

—o—

ଦଉଡ ଦେବ ! ଦ୍ୱାରେ ଦନ-ଯାମିନୀ,
'ଦଭିତ' ଦେବ ଦ୍ୱାରେ ଏବେ କି ଅଣି ?
ଦେବ-ଦେବ-ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗି ! ଦୌର୍ଦ୍ଦନ୍ୟ ଦଅ ଭଙ୍ଗି
ଦୀନହୀନ-ଜନ-ଦୁଃଖ-ବିନାଶିନି ! । ୧୮ ।

—o—

ଧ୍ୱାନ୍ତ-ଧ୍ୱଂସନ-ଧ୍ୱଜ ତୋ'ର ଚାରଣି !
ଧୀରେ ତୁ ଧର ଧନ୍ୟ-ଶାସ୍ତ୍ର-ଧାରଣୀ ?
ଧରାଧରାଧୀଶ୍ୱର-ଧନ୍ୟା-କନ୍ୟା ଭବର
ଧ୍ୟାନେ ଧବ-'ଭବ' ପ୍ରେମ-କାରଣି ! । ୧୯ ।

—o—

ନଗଣ୍ଡ-ନବୀନାଙ୍କ ନିତ୍ୟ-ବନ୍ଦନ !
ନିତ୍ୟା ! ନିର୍ଗୁଣା ମାତ ନନ୍ଦ-ନନ୍ଦନ !
ନାରସିଂହି ! ନଳେଶି ! ଭବାନି ! ଭୁବନେଶି !
ନନ୍ଦା ! ସୁନନ୍ଦା ! ଚିଦାନନ୍ଦ-ରୂପିଣି !! ୧୦ !

— * —

ପୁଣ୍ୟଦା ! ପବିତ୍ରିକା ! ବାଣି ! କଲ୍ୟାଣି !
ପାରବତି ! ପଣ୍ଡିତାଳୟ-ବାସିନି !
ପ୍ରଜ୍ଞା ! ରୌମି ! ଧାମସି ! ପଞ୍ଚସେ୍ୟ ଭୂମୁ ବସି
ପଞ୍ଚମା ! 'ପ୍ରଭୁ-ପଞ୍ଚାନନ'-କାମିନି !! ୧୯ !

—[୦]—

ଫିରୁଅଛ ଡୋ'ଠିଁ କରୁ କାତ୍ୟାୟନି !
ଫଳ ଫସରଫସା ମୁଁ ଲଭିଲିଣି !
'ଫାଙ୍କଲାମି' ଫେଇବା — ଉପାୟ କି ଏ ଶିବା !
'ଫନ୍ଦା' ରୁ ପାଶ୍ୱବାର-ପାରଦ୍ୱାରଣି !! ୧୧ !

— * —

ବଖାଣିଲିଣି ବହୁତ ଦୁଃଖ ଥିଣି;
ବଳ ବଳ ହୋଇ ବରଜୁ କଳିଣି;

'ବଜ୍ର' ଭୁ ପଦ୍ମ ମାତ । 'ବାଦ୍ଧ-ବାନ୍ତ୍ର-ବସନ୍ତ'
ବଶ୍ୱବା·'ବ୍ୟାବସା' ଜାଣୁ ଯାମିନ ! । ୧୩ ।

—o—

ଭବାନ୍ନ ! ଭବାନନ୍ଦା ! ଭୌମି ! ଭ୍ରାବନ !
ଛାୟା ! ଭୈରବ ! ଭୂଷ୍ୟା ! ଭ୍ରମଭଞ୍ଜିନ !
ଭାର୍ଗବ ! ଭଗବତ ! ଭୂ-ମାଲପରମ୍ବଦ !
ଭର୍ଗା ! ଭ୍ରମର ! ବନ୍ୟା ! ଡପା ! ଡାପିନ ।।୧୪

—o—

ମଙ୍ଗଳେ ! ମହେଶ-ମହିଷି ! ମାନନ୍ଦ !
ମହିଷାସୁର-ମର୍ଦ୍ଦନ ! ମୋହନ !
ମଣ୍ଡିତା ! ମହାଦେବି ! ମହାମୁଦ୍ରା ! ମାଧବ !
ମାୟା-ବନ୍ଧ, ମାତୃକା, ମା ମନ୍ଦିନ, ୧୫ ।

—:o:—

ଯଜ୍ଞ, ଯମୁନା, ଜ୍ୱାଳାମୁଖି ! ଯାମିନ !
ଯେତେ ଯଜନ କଲ୍ପ ଦନ-ଯାମିନୀ,
'ଯାଜନା-ଯାତ୍ରୁଯାନ' ଦଳ ଦ୍ୟାୟ୍ନ-ବିଧାନ
ଯୋଗମାୟା, ଗୋ ଜଗନ୍ନାଥ ରୂପିଣି ! । ୧୬।

ମା!

ସୁରେଶ୍ୱରୀ ! ରାଜୀବ ଲୋଚନ, ରୁଦ୍ରାଣି !
ସିଂହାସନେଶ୍ୱରି, ଭୁବନେଶା ! ଜନନି,
ରକ୍ତ ରକ୍ତ ତୋ' ଆଗେ ଭଗାଉଛନ୍ତି ଯାଗେ
ସଖା ! ସମଚଣ୍ଡି ! ମା ଉପା-ଶୋଧନ ! ୧୭ |

—୦—

ଲେଖତ୍ରା-ଲୋକ-ଲଭେ 'ଟୁଙ୍ଗା' ନେଲଣି;
'ଲୁଡ-ଲପ୍-ଲପନ' 'ଲୁଢା' କଲଣି;
ଲେହୁବକ ଏଥର ଲେଲନ୍ଧାନ-ବଶର—
ଲେଖ ଲୋକଙ୍କ ଅଗେ ? ବଶହୋଇଛି ! ୧୮

—୦—

ବଷ୍ଟବାର୍ଯୀର ମା ! ଭୁ ଶାନ୍ତ-ପ୍ରେରଣୀ
ଚନ୍ଦ୍ରଭ ବଦାନ୍ୟତା-କର ବର୍ଷିଣୀ !
ବଧୂଲ-ଛତ୍ର ମୂର୍ଦ୍ଧ; 'ଦକମଦାନୀ' ଭୂଷ
ବଂଶଲେ ! ଭକ୍ତ-ବାମଦେବ-କାଟିକ ! | ୧୯ |

—୦—

ଶାନ୍ତା ! ଶାଟଦା, ଶୈଳୋଦ୍ଭବା ! ଭବାନୀ !
ଶାକମ୍ଭରୀ ! ନନ୍ଦା ! ଶୁମ୍ଭ-ଘାତକ !

ଶୈଳସୁତା, ଶଙ୍କରୀ ! ଶର୍ବାଣି ! ଶୁଭଙ୍କରି,
ଶାସନାବର୍ତ୍ତେ ଜନାନନ୍ଦ-କାରିଣି ! ।୩୦।

—○—

ଷଟ୍କର୍ମରତ-ବାଞ୍ଛା-ବସ୍ତ୍ରପୋଷିଣି !
ଷଷ୍ଠି ! ତୁ 'ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର-ନାଶ-'ପ୍ରେଷିଣୀ,
ଷଡ଼ାନନ-ଜନନୀ ! ଷଡ଼୍ଗୁଣା ! ଷଡ଼ଙ୍ଗିନୀ !
ଷୋଡ଼ଶୀ ! ! ଅମ୍ବା ! ଲମ୍ବା ! ରମ୍ଭା ! ମାଳିନୀ,

—○—

ସର୍ବମଙ୍ଗଳା ! ସର୍ବଂ ! ମା ସନାତନୀ !
ସୁନ୍ଦରୀ ! ସତୀ ! ସାଧ୍ୱୀ ! ସତ୍ୟା ! ନନ୍ଦିନୀ,
ସାତ୍ତ୍ୱିକୀ ! ସରସ୍ୱତୀ ! ଚିତ୍ତବିଦ୍ୟା, ଈଶ୍ୱରୀ,
ସର୍ବାଙ୍ଗି ! ସିଦ୍ଧିଦାତ୍ରୀ ! ସୁର-ବନ୍ଦିତା ! ୩୧ ।

—:○:—

ହୈମବତୀ, ହର-ବଲ୍ଲଭା, ଭବାନୀ,
ହେରମ୍ବ-ଜନନୀ, ହ୍ରୀ ! ହରିଣ୍ଡି, କାତ୍ୟାୟନୀ,
'ହରଜା' ଓ 'ବସନ୍ତ' ହୋଇ ଯା' ହସନ୍ତ —
ହୃଅନ୍ତ୍ରି ସ୍ଥାନେ, ହେଉ ତୁ ହବାରଣୀ ।୩୨।

—❀—

କ୍ଷମା-କ୍ଷୀରାବ୍ଧି, କ୍ଷୁବ୍ଧ-ଜନ-ତାରଣୀ,
'କ୍ଷୀଣ'କୁ 'କ୍ଷେମ' ଦେଉ କ୍ଷୁଧାତାରଣୀ,
କ୍ଷୁଦ୍ର 'ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏ କଦବଞ୍ଚର'ର
କ୍ଷେମ ହୋ' ବାଚେ ସଦା କ୍ଷମାକାରଣୀ !

—୦—

ସମାପ୍ତ ।

ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଶବ୍ଦାର୍ଥ:—

—:୦:—

(୧) କପାଳ-ମାଳୀ = ମୁଣ୍ଡମାଳାଧାରଣୀ । କଲ୍ୟାଣ = ମଙ୍ଗଳଦାନ; ହିତ ସାଧନା । ଲଭେ = ଅଳ୍ପ ହେବ । କବଚ = ସାଞ୍ଜ, (୧) ଖେଦ = ଶୋକ, ବା ଦୁଃଖରୁ । ବିତରୁ = ଦାନ କରୁ । ଖଲ୍ପସ = ମୁକ୍ତି ଦିବାନା = (ଦୁଃଖଃ) । ଦଣ୍ଡ = ଶାସ୍ତି; ତାଡନା । ଖଦ୍ୟୋତ = ଜୁଳୁଜୁଳିଆ ପୋକ । ବଳ = ବଦୃଶ; ଯତ୍ନ । ଖ୍ୟାତ = ଗର୍ବ । ଭବ-ଭାବନୀ = ଶିବ ପ୍ରିୟା । (୩) ଗରଧର = ଧର୍ପ (ବାଃଚଃ) ଗରଧର-ଧାର =

ଦିବ । ଗାତ୍ରାର୍ଦ୍ଧଧାରିଣୀ=ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗ ଧାରଣୀ । ଗଙ୍ଗ-ନାଗଣର- ଚରମା -ବାରଣୀ=ଦୁଃଖସମୂହର ଭଞ୍ଜ-ନାଶିନୀ । ଗ୍ରନ୍ଥନବନ୍ଧ ଶତେ=ଶତ ସଂଖ୍ୟକ 'ଗ୍ରନ୍ଥ' । ଗ୍ରନ୍ଥ=ପାଉଁକ-ରଜ୍ଜୁ । ଗବେଷଣା=ତତ୍ତ୍ୱନିରୂପଣ ପାଇଁ ଅନ୍ୱେଷଣ । (୪) ଘାଣ୍ଟି ଚକଟ=ଗୋଲମାଳିଆ ଘାଟ=ଦୁଃସହ ବିପତ୍ତି; ଗିରିସଙ୍କଟ ଦୁର୍ଗମ ରାସ୍ତା । ଘଟପୂର=ବିଧାତାର ରଥଣ । ଘାତ୍ରିତ=ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତି । ଘୂ-ବାଟ=ଉତ୍ତରପଥ । ବିଧାତ୍ରିନୀ=ବିଧାନ-କାରିଣୀ । (୫) ନିଖିଳ ଅବନୀ-ନିଦାନ-ବିଧାନୀ= ସଚରାଚର ଜଗତର ତତ୍ତ୍ୱ ନିରୂପଣକାରିଣୀ । ନିଯୁତ =କର୍ମର ପରିମାଣ; ଐଶିକ ନିୟମ । ନୀତି ନିଧାନୀ =ନୀତି ସକଳର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକାରିଣୀ । ନିର୍ମିଛ= ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ । ନୈପୁଣ୍ୟେ=ନିପୁଣତା ବା ପାରଦର୍ଶିତାରେ । ନ୍ୟସ୍ତ=ନିର୍ଭରକରେ । ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରେରଣୀ=ଅନୁକମ୍ପା ଦାନ କାରିଣୀ । (୬) ଚନ୍ଦ୍ରମୌଳି-ରମଣୀ=ହର-ପ୍ରିୟା । ଚଣ୍ଡୀ (ଶ:ର:ବ:) ଭବାନୀ (ଅ:କୋ:) ଚଳମାଉଛିଣ ?=ସ୍ୱର୍ଗ ନିନ୍ଦୁଛିବ ? । ଚଣ୍ଡିକା (ଦୁ:ସ:) ମୃଡ଼ାନୀ=(ଅ:କୋ:)

ଚବସ୍ଥା = ବ୍ୟାଘ୍ରର ପଞ୍ଜାକାର । ନିସ୍ତାରଣୀ = ଉଦ୍ଧା-
ରକାରିଣୀ । (୭) ଛଦ୍ମଧର୍ମ = କପଟ କର୍ମ । ଧନ୍ଦା-
ହୁର୍ଗଢ; ଅସଲଠ ଅବସ୍ଥା । ଖେଷ୍ଟ ଖେଠାର = ଷୁଦ୍ର
ପଦସ୍ଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିର । ଛଟପଟ = କଲବଲ; ବ୍ୟଥା ।
ଦୁରନ୍ତ = ଦୁଃଖ । ବଦୂରତ = ବିଶେଷତଃ ଦୂରରୁ
ପୃଷ୍ଠବା । ଛ'ଚନା = ଅତ୍ୟଳ୍ପ । (୮) ଜଗଦମ୍ବା =
ଜଗଜ୍ଜନନୀ । ଜୀବ-ଜନ୍ତୁ = ସକଳ ପ୍ରାଣୀ । ଜଟିଳ =
ଗୋଲମାଳିଆ । ଜଞ୍ଜାଳଜାଲ = ସାଂସାରିକ ଆବର୍ଜନା-
ସମୂହ । ଜମ୍ବାଳ = ପଙ୍କ । ଜର ଜଡ଼ି = ମୁଗ୍ଧ;
ସଲବଲ । ଜ୍ୟୋଢ = ଟେକି; ପ୍ରଭୁ (୯) ଝାଙ୍କ
ଷଡଗଲଣି = ମୁଁ ଖୁବ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଗଲଣି;
ଅବସନ୍ନ ହେଲଣି । ଝଟିତ = ଅବଲମ୍ବେ; ଶୀଘ୍ର ।
ବରପ୍ରଦାୟୀ = ବରଦାନକାରିଣୀ । ଝାଡ଼େ =
ବଣରେ । ଝଗଡ଼-ଖଣ୍ଡି = ପଥରୋଧକ 'ବନ୍ଧ'
ରୂପକ ଖଣ୍ଡି । ଝୁରୁଛି = ଦୁଃଖକରି କାନ୍ଦୁଛି ।

ଝୁଣ୍ଟି = ଗୁଳୁ ଗୁଳୁ ପାଦ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଅଘାତ ପାଇ । ଝିମି ଝିମି ଲାଗୁଛି = ପାଦରେ ବ୍ୟଥା ଯୋଗୁଁ ରକ୍ତ ଚଳନ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଝିମିଝ ଝିମିଝ ବୋଧ ହେଉଛି । (୧୦) ନିରଷ = ଅରସ ଜନ । ନିର୍ବାଣ = ମୁକ୍ତି । ନିର୍ଲିପ୍ତ କାରଣୀ = ସ୍ଥିତିକାରିଣୀ । ନିସାନ୍ଧ ନବର-ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରକୃତିବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକର । ନମସ୍କୃତ = ନମସ୍କାର । ନିଶାଣ = ପତାକା । ନିତ୍ୟ = ପ୍ରତ୍ୟହ । ଉଦ୍ଭିଦମାନ = ଉଠୁଛି । ନାରାୟଣୀ (ଶ:ର:ବ:) । ନାଭଡ଼ ନନ୍ଦାବାରଣୀ = ପ୍ରବଳ ନିନ୍ଦା (ଅପବାଦ) ବିନାଶିନୀ । (୧୧) ନୀଳକଣ୍ଠର ନାରୀ = ଶିବ-ପତ୍ନୀ । ନୀଳକଣ୍ଠର (ଶ:ର ବୋ:) । ବନବରଣୀ = ଅନୁକ୍ଷଣ ସମ୍ପଦ ବର୍ଷଣ କରିବାରେ ପ୍ରବୀଣା । ନେତ୍ର = ଯଣ । ନାଚ ଅଂ = ପ୍ରକାଶ; ମନ୍ଦ ନା । ମଧ୍ୟେ ଧାରୁପିଠୀ = (ଦୁ:ପ: । ନୋପେ = ନୀଳ ନୃତ୍ୟ ଯାଇ । ପାଦ୍ୟାଦକ = ଚରଣ ଧୁଆ ଜଳ । ପୁଷ୍ପ ମୋଚକ = ପୁଷ୍ପ-ଷଣ୍ଡ ଅଂଶ । ଭିଣାକରିବାକୁ ସମର୍ଥ । ତପେ = ଅଦ୍ଧ ଅଳ୍ପ

ସ୍ୱଣା । ଟାହୁଲି = ପରିହାସ; ଥଟ୍ଟା । (୧୨) ଠର-
ମୁଣ୍ଡେ = ପ୍ରବଞ୍ଚକ ବ୍ୟକ୍ତିର ମସ୍ତକେ । ଠେଙ୍ଗା =
ପ୍ରହାର । ଶ୍ରେୟସ୍କାରିଣୀ = ମଙ୍ଗଳବର୍ଦ୍ଧନକାରିଣୀ ।
(ଶ୍ଳକାଣ୍ଡ = ପ୍ରତାରକରକାଣ୍ଡ) । ଠିକଣାରେ =
ଯଥୋଚିତ ପ୍ରକାରେ । ଠାବ = ସ୍ଥାନ । କଲୁ ଠିକଣା
= ସଙ୍କଳ୍ପ-କଲୁ; ଯୋଗାଇ ଦେଲୁ । (୧୩) ଡରୁଥି
= ଭୟଯୁକ୍ତ । ଡର ହାରିଣୀ = ନିର୍ଭୀକ କରାଇବାକୁ
ସମର୍ଥା । ଡହକ ଢକଳେ = ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋକାକୁଳଚିତ୍ତ-
ହୋଇ । ଡକାଡ଼କଣ୍ଠା = ସ୍ୱହାରଥ ପତ୍ର ନିବେଦନ
କରିବା ଉତ୍କଣ୍ଠା । ଡମରୁଧର-ଦର-ମନୋହାରିଣୀ
= ଡମରୁ ଧରିଥିବା ଶିବଙ୍କର ପ୍ରିୟତମା ମହିଷୀ ।
(୧୪) ଢମାଳି-ମାଳ = ଯାହାର ସାର ନଥିବା ରଚନା-
ବଳୀ । ଢମ = ଗର୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ । ଢେଉ ଦୁଙ୍କେ =
ଉଚ୍ଚ ବେଦ ପର ଜାତାରେ । ନିଃଧଙ୍କେ = ଭୟ-
ନଥାଇ । ଢୁଙ୍କା = ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦକାରୀ ବାଦ୍ୟ-
ବିଶେଷ । ମାନମା (ଦୁ-ଯ) । (୧୫) ଅପକୀର୍ତ୍ତି

= ଦୁର୍ନାମ; ଅପଯଶ । ବଲ୍ଲେବ ବି ? = ଦେଖିବ କି ? । ଅବନୀ = ଭଣଲ୍କନମଣ୍ଡଳୀ । ଅପଘନ = ଦେହ । ଜୀବ-ଯବନୀ = 'ଜୀବନ' ବା 'ପ୍ରାଣ'ର ପର୍ଦ୍ଦା, ତିରସ୍କରଣୀ; ଯବନିକା । ଅପାଚିଗ = ଅପ-ମର୍ଥା; ଅନିପୁଣା । ଅପରାଧ = ଦୋଷ । ଯୋଉ = ଜନ୍ମଲକରୁ । ଅପାର = ବହୁତ । ଖେଦ = ଦୁଃଖ । ଅପନୋଦକାରଣୀ = ଉପଶମକାରଣୀ । (୧୬) ତଡିତ-ବେଗେ = ବିଜୁଳିରବଳ ପରି ଚଞ୍ଚଳ ଗତିରେ ଜୀବ = ଜୀବନ । ତକାଠ = ଅନ୍ଧାଧ ଅଶାରେ ଅପେକ୍ଷା କର । ଧନାଗଲିଣି = ଝିବ ଅଭ୍ୟାସ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ କଷ୍ଟରେ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିଲିଣି । ଗାଳି = ନିନ୍ଦାବାକ୍ୟ । ତିତିକ୍ଷା = ସହିଷ୍ଣୁତା; କ୍ଷମା । (୧୭ ଥରି ଥରି = କମ୍ପିତ । ଥାପି-କଥା = ସ୍ଥିର ବା ଶାନ୍ତ ହେବା କଥା । ତଥାପି = ତେବେହେଁ; ତଥାଚ । ଥାବର ରାଜକନ୍ୟା = ହିମାଳୟଙ୍କ ଝିଅ । [" + + + ସ୍ଥାବର ରାଜକନ୍ୟା" — କୁମାର ସମ୍ଭବ] । ପ୍ରିୟ-

କାରିଣୀ — ଅପ୍ରିୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରବା ଦେଖି ଦେଲେ ।
(୧୮) ଦଉଡ଼ — ଯାଇଁ ଯାଇଁ । ନେବ, = ଆଜ୍ଞା
ମା ଠାକୁରାଣୀ, । ସ୍ୱାଗତ — ତୋ' ସ୍ୱାଗତ । ଆଲି-
ଯାଉଛି — ଅଦ୍ଭୁତ; ଶବ୍ଦ । ଦଉଡ଼ି ନେବ କି ?
= ବେକରେ ଦଉଡ଼ି ବାନ୍ଧି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବି କି
ଦେଲେ ? । ନେବ ନେବ ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ — ଅଧ ଦେବଙ୍କ
ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗ ନାରୀ । ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ = ଦୁଷ୍ଟାମି । ପାନିଗ୍ରାମ
ଲାଳ — ଅଷ୍ଟଜାଲିକ । (୧୯) ଧାଉଁ ଧାଉଁ ଧନ —
ଅନ୍ଧକାର (ପାପାନ୍ଧକାର, ବା ଅଜ୍ଞାନାନ୍ଧକାର)
ବିନାଶ କରି ଉଦ୍ଧାରିବା ଶରଣ ନାହିଁ । ଅବା-ଗ୍ରାହ-
ଦାରଣୀ — ପୃଥ୍ୱୀଗୁପ୍ତା ବିନାଶିନୀ । ଯଗ୍ୟଗ୍ରାମଜ
(ଯଗଯର + ଈଶ୍ୱର = ଯଗଯଗ୍ରାମଜ) = ଧର୍ମ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ସ୍ୱାମୀଙ୍କ) ଧନ୍ୟା କନ୍ୟା = ଅନୁପମା ରୂପସୀ ।
ଭବନ = ସଂସାର । ପ୍ରବୀଣ — ବଶିଷ୍ଠ କର୍ମନିର୍ବାହକ;
ଅଭିଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ । ଭବ — ଶିବ । ପ୍ରେମକାରିଣୀ
— ପ୍ରିୟତମା । (୨୦) ନଗରୀ ନଗୀନାଙ୍କ । ନଗର-

ବାସିନୀ ସ୍ଥିତନଗର। ନତ୍ୟବନ୍ଧନୀ – ପ୍ରତ୍ୟହ ଅନ୍ୱାଧା
ନର୍ଘୁଣା (ଦୁ:ପ) । ନିତ୍ୟା; ଜଗଦ୍ବନ୍ଦନୀ ଶ-ଚ-ଚ)
ନାରସିଂହୀ. ବଲେଶୀ, ତ୍ରିବଦନେଶୀ, ନନ୍ଦା (ଦୁ-ସ·)
ସୁନନ୍ଦା (ଷ-ର-ନ । ସଦାନନ୍ଦରୂପିଣୀ (ଦୁ-ସ)
(୨୧) ପଣ୍ଡିତାଲୟବାସିନୀ. ପୂଜ୍ୟପଦା, ପଦ୍ମଶିକା,
ପ୍ରଜ୍ଞା, ବାଣୀ, କଲ୍ୟାଣୀ- ଦୁ:ଖ) । ପାର୍ବତୀ (ଅ·କୋ)
ତାମସୀ (ଶ·ର ବ)। ପଞ୍ଚତ୍ୱ – ଯିବ ଉପରେ ।
ଭ୍ରମୁ – ଭ୍ରମଣକରୁ। ପଞ୍ଚାନନ କାମିନୀ – ହର-ପ୍ରିୟା
(୨୨)ଫିଙ୍ଗଅଦ – ଗୁହାରୁ। କାତ୍ୟାୟନୀ (ଅ-କୋ)।
ଫସରଫସା ଫଳ – ବ୍ୟର୍ଥ ବା ନଷ୍ଟପ୍ରୟୋଜନ ଲାଭପ୍ରାପ୍ତି ।
ଫାଟଲ୍ଲମି – ଧୃଷ୍ଟତା । ଫେଇବା – ଛାଡ଼ିବା;
ବାହାର କରିବା । ଫନା – ଅଶ୍ରୁ । ପାରବାର-
ପାରକାରଣୀ – ମହାସମୁଦ୍ରରୁ ପାର କରିବାରେ
ସମର୍ଥା । (୨୩) ବଖାଣିଲଣି – କହିଲଣି । ବକ'
ଦ୍ୱାର – ବେଶି ଗୁଡ଼ାଏ କଥା । ବିରକ୍ତ – ଦୟାନୀଣ
ବାଉ-ବାତ୍ର – କଲେଜ ରୋଗ; ବଇକା । ବଯନ୍ତ

= 'ବସନ୍ତ' ରୋଗ । ବଧିବା-ବଧୀ ବମା = ନାଶ-କରିବା ଥାନ ଜାଣି ମାଡ଼ ଦେବା ଉପାୟ । ଯାମିନୀ = (ଦୁ-ସ) । (୨୪) ଭବାନୀ, ଭୌମୀ, ଭୂଷ୍ୟା, ଭଗବତୀ, ନୀଳସରସ୍ୱତୀ, ବନ୍ଦ୍ୟା, ତପା, ତାପିନୀ (ଦୁ-ସ) । ଭୈରବୀ = (ଅ-ଦେ) । ଭ୍ରାମା, ଭାର୍ଗବୀ, ଭ୍ରମଣୀ, (ଶ-ର-ବ) । ଭ୍ରମଭଞ୍ଜନୀ = ଭ୍ରାନ୍ତସକଳ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ସମର୍ଥା । (୨୫) ମଙ୍ଗଳେ । = ଅଗୋ ମା ମଙ୍ଗଳା, । ମହେଶ-ମହିଷୀ = ମହାଦେବଙ୍କ ପାଟ ମହାଦେଈ । ମାନନୀ, ମୋହିନୀ ମଣ୍ଡିତା, ମହାମୁଦ୍ରା, ମାତୃକା, ମାଧ୍ୱବତୀ, ମନସ୍ୱିନୀ (ଦୁ-ସ) ମଙ୍ଗଳା, ମହିଷାସୁରମରଦନୀ, ମହାଦେବୀ, ମାଧବୀ (ଶ-ର-ବ) । (୨୬) ଯମୁନା (ଶ-ଡ-ବୋ)-ଜ୍ୱାଳାମୁଖୀ, ଯନ୍ତ୍ରା, ଯାମିନୀ, ଜଗନ୍ନାଥ ରୂପିଣୀ (ଦୁ-ସ) ଦିନ-ଯାମିନୀ = ଅହୋରାତ୍ର । ସାଧନା-ସାଭୂଧାନ = 'ଗୀତା'ରୂପକ ରାକ୍ଷସ । କଷ୍ଟ ବ୍ୟାଧି-ଭଧାନ = ପୀଡାର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂର କର । (୨୭)ରାସେଶ୍ୱରୀ, ରାଜୀବ

ଲୋଚନ, ଗଜକର୍ଣ୍ଣକେଶରୀ, ରୁଦ୍ଧିଦା, ଜୃମ୍ଭିଣୀ ନାମ
(ବୃଃସୂଃ) । ରୁଦ୍ରାଣୀ । (ଅଃକୋ) । ରାଗାଲମ୍ବିନୀ —
ରାଗାନ୍ୱିତା କରନ୍ତି । ଉତ୍ତାପଶୋଷଣ — ବହୁକଷ୍ଟ-
ମଧ୍ୟରେ ଶୋଷିବନ୍ତି । (୨୮) । ଲୋକନ୍ତା-ରୋକ-
ନରେ = ନିଃଶଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ନୈଅଗୋଳିଆ ଯାଉଥିବାକୁ
ଦ୍ୱାରା । ପୁଷ୍ପୋଦ୍ଭେଦନ୍ତି — ଶ୍ରୀଦେବତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।
ଲୁଧେ ଲୋଭ ଲଗନ — ଯୋଗ ଲୋଚନ ଲଗା ହେବା
ମୁଖନ୍ତ । ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି — ଲଜ୍ଜା ଯୋଗର ପିଣ୍ଡ
ବାନ୍ଧି ଗିବାକୁ ଧର ପ୍ରସ୍ତୁତଥାଏ, ମୁଁ ତଥ ଯୋ
ନାରୀକୁ ମୁଁ ଠାରୁ ଦେଖାଇବାକୁ ସଙ୍କୋଚ ଅନୁ-
ଭବ କରୁନାହିଁ । ଏଥକ = ଏ କାରଣରୁ । ଲୋଲ-
ଦାନ ବସର ଲେଶ — ସପ୍ତ ବସର ହିତ୍ୱ ଏ । ଲୋଭ-
ବନ୍ତ ? — ଗୃହି ଆଉବନ୍ତ ? ଲୋକଙ୍କ ଥାଗ =
ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ; ନାରୀଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ । ବଣ-
ଦୋଷିଣୀ — ସମାଧିର ମନୋହରଦାନକାରଣୀ ।
(୨୯) ଶାନ୍ତିଶ୍ରେଷିଣୀ — ସୁଖ ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟ ପ୍ରେରଣ-

କାରଣୀ । ବଦାନ୍ୟତା = ଦାନଶୀଳତା । ତତ
ବର୍ଦ୍ଧିନୀ = ବଡ଼ ବର୍ଦ୍ଧନ କରିବାପାଇଁ । ଦେହଯୋଗୀ
— ଦେହଲିପ୍ତପ୍ରାଣୀ । ତନ୍ମୂଳତାରେ = ଅଧ୍ୟୁ ମନୋବାଞ୍ଛ୍ୟ ।
ବହୁମଦାନା = ଅଧିକ ଦାନକାରିଣୀ । ବିମଳେ, —
ଅଗୋ ମା ବିମଳା, । ବଚଳା (ଶଃସ୍ତୋଃନଃ ।
ବାମଦେବ-କାମିନୀ = ହରପ୍ରିୟା । (୩୦) ଧାନ୍ୟା
(ଦୁଃସଃ) । ଧାନଦା, ପୁଜନୀ, ଶୁମ୍ଭଦର୍ପଘ୍ନୀ, ତୁଳଧସ୍ୱ,
ସ୍ଥୁଳକଣ୍ଠ (ଶଃରଃବଃ । ଶୈଳୋଦ୍ଭବା = ପର୍ବତରୁ
ଉଦ୍ଭବ (ଉତ୍ପତ୍ତି) ଯାଙ୍କର । ଶଙ୍କମସ୍ତା, ଶଙ୍କସ୍ତା,
ଶର୍ବାଣୀ (ଶଃ ରଃ ବୋଃ) ଶାସନାଦର୍ଶେ = ଅଧୀନ
ରୂପେ ରଖିବା' ଆଦର୍ଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ । (୩୧) ଷଟ୍କର୍ମରତ
ବଙ୍ଗ ବପ୍ର ତପାଳିନୀ = 'ଷଟ୍କର୍ମ' କୁଶଳ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ରକ୍ଷାକାରିଣୀ (ଷଟ୍କର୍ମଃ—ଶାନ୍ତି, ବଶୀକରଣ,
ଉଚ୍ଚାଟନ, ସ୍ତମ୍ଭନ, ବିଦ୍ୱେଷ ଏବଂ ମାରଣ ଏହି ଛଅ
ଟି ତାନ୍ତ୍ରିକ କର୍ମ; ବା— ଯଜନ, ଯାଜନ, ଅଧ୍ୟୟନ
ଅଧ୍ୟାପନ, ଦାନ ଏବଂ ପ୍ରତିଗ୍ରହ — ଏହି ଛଅ ପ୍ରକାର

କର୍ଣ୍ଣ ମାଧନାରେ କୁଶଳୀ) । ଷଷ୍ଠୀ, ଲମ୍ବା, ରମ୍ଭା (ଶ-କି-ବ) । ଅମ୍ବା (ଅ-ଦେ) । ଷୋଡଶୀ (ଶ-୬-ବୋ) । ଷଡଯନ୍ତ୍ର ନାଶ ପ୍ରେରିକା — କପଟାଚରଣର ବିନାଶ ପେଷଣ ସମର୍ଥା । ଷଡାନନ ଜନନୀ = କାର୍ତ୍ତିକେୟ ମାତା । ଷଡ୍ଗୁଣା = ସନ୍ଧି, ବିଗ୍ରହ, ଦ୍ୱୈଧ, ଆଶ୍ରୟ, ଯାନ, ଆସନ — ଏହି ଛ'ଟା ଗୁଣ ଯାଙ୍କର ଥାଏ । ଷଡ୍ଦର୍ଶନୀ = ମୀମାଂସା, ବେଦାନ୍ତ ସାଂଖ୍ୟ, ପାତାଞ୍ଜଳ, ନ୍ୟାୟ, ବୈଶେଷିକ- ଏହି ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ରରୂପିଣୀ । (୩୨) ସର୍ବମଙ୍ଗଳା (ଅ-ଦେ) ସନ୍ଧ୍ୟା, ସନାତନୀ, ସୁନ୍ଦରୀ, ସାଧ୍ୱୀ, ସତ୍ୟା, ନନ୍ଦିନୀ, ସର୍ବସ୍ୱରୂପା, ସିଦ୍ଧିବିଦ୍ୟା, ଈଶ୍ୱରୀ, ସର୍ବାଙ୍ଗୀ (ଦୁ-ସ) ସତୀ, ସାବିତ୍ରୀ, ସୈନ୍ଧବରଥା (ଶ-ର-ବ) । ସୁରବନ୍ଦିନୀ — ଦେବଗଣ ପୂଜ୍ୟା । (୩୩) ହୈମବତୀ — (ଅ-କୋ) । ହରବଲ୍ଲଭା — (ଦୁ-ସ) । ହେରମ୍ବ = ଗଣେଶ । ହେରମ୍ବଜନନୀ, ହ୍ରୀଂ (ଶ-ଚ-ବ) ହ୍ରୀ [କେ: କୋ]- ଶବ୍ଦେର ଗତି 'ହ୍ରୀ' = ଏ ଲଜ୍ଜିତା

ହୁଅନ୍ତି; ବା ଏ 'ଲକ୍ଷ୍ମୀ' ସ୍ୱରୂପା ଅଟନ୍ତି – ['ଚଣ୍ଡୀ' ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟଃ — "ଯା ଦେବୀ ସର୍ବ ଭୂତେଷୁ 'ଲକ୍ଷ୍ମୀ' ରୂପେଣ ସଂସ୍ଥିତା" । ବାତ୍ୟାମ (ପାଃ ତ୍ୱଃ ଯଃ ପର୍ବଃ) ଝଉଳା = ବାତବାତ୍ୟା ବେଗ । ଝନ୍ତସନ୍ତ = କଲବଲ; ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ସ୍ଥାନେ – ସ୍ଥାନ ଜନେ; ଅଦୃଷ୍ଟସ୍ଥିତ ବା-ସ୍ୱଭାବ · (୩୦) କ୍ଷମା-କ୍ଷୀରାବ୍ଧି । = କ୍ଷମାସାଗର । କ୍ଷୁବ୍ଧ ଜନ ତାରଣୀ = ଦୁଃଖୋଦ୍ଭୂତ ଜନ ରକ୍ଷିଣୀ । କ୍ଷୀଣ = ଦୁର୍ବଳ । କ୍ଷେମ = ମଙ୍ଗଳ, ବା କଲ୍ୟାଣ । କ୍ଷୁଧା ବାରଣୀ = ଉପବାସରେ ବାଧା ଉପଶମନ-କାରଣୀ ।

ଅସିକା ଶ୍ରୀ କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେସରେ
ଶ୍ରୀ ରଙ୍ଗନାଥ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ।

—:O:—

ବିକ୍ରୟାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

(୧) ଛାତ୍ର-ମିତ୍ର (୧ ମ ଭାଗ)-ମୂଲ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ଅଣା ନିତାନ୍ତ ଗରିବ ଛାତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ମୂଲ୍ୟରେ ଦିଆଯାଏ । [ଉତ୍କଳର ବଡ଼ ବଡ଼ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମୁଖରେ ବହୁବାର ପ୍ରଶଂସିତ ।]

(୨) ଲଙ୍କା ଦହନ-ଦୁଇ ପଇସା (୩) ଭଜନ ମାଳ-ଏକ ଅଣା-(୪) ଅମ୍-ଆଖ୍ୟାନ ଏକଅଣା—(୫) ଶ୍ରୀଗଣେଶ ଗୀତ ଦୁଇ ପଇସା-(୬) ଅନ୍ନ-ମହାଯାଗ ଗୀତ-ଏକ ପଇସା (୭) ନାଗ ମହରାଜ ଏକ ପଇସା (୮) ପଦ୍ୟସୁଧା ଏକ ଅଣା (୯) ଶ୍ରୀ ହରିହର ଚଉତିଶା ଦୁଇ ଅଣା ।

(10) Dearest Diamonds (Part I) 3 annas (The name of the book speaks its Value) (୧୧) ଶ୍ରୀ ମୂର୍ଦ୍ଧ ମହମ୍ନ ନାଟ-(ଗୀତାନୁବାଦ) ଏକ ଅଣା (୧୨) ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଉଧାନ-ତିନି ପଇସା ।

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ:— ଶ୍ରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର କବିବଲ୍ଲଭ
ଶିକ୍ଷକ, ଧରାକୋଟ, (ଗଞ୍ଜାମ).